

Opis modułu kształcenia

Nazwa modułu (przedmiotu)		Psychologia lekarska			Kod podmiotu	NKF	
Kierunek studiów		lekarski					
Profil kształcenia		praktyczny					
Poziom studiów		jednolite studia magisterskie					
Specjalność		-					
Forma studiów		stacjonarne/niestacjonarne					
Semestr studiów		I					
				Zajęcia z zakresu nauk behawioralnych i społecznych z elementami profesjonalizmu		Tak	
Tryb zaliczenia przedmiotu		Zaliczenie z oceną po I semestrze		Liczba punktów ECTS: 2		Sposób ustalania oceny z przedmiotu	
Formy zajęć i inne	Liczba godzin zajęć			Sposoby weryfikacji efektów kształcenia w ramach form zajęć		Waga w %	
	Całkowita	Pracy studenta	Zajęcia kontaktowe				
Wykłady	16	0	16	Zaliczenie testowe/ kolokwium		60%	
Seminaria	24	10	14				
Ćwiczenia praktyczne	0	0	0	-		0 %	
Samokształcenie	20	20	0	Przygotowanie materiałów i prezentacji		40 %	
Razem:		60	30	30	Razem	100 %	
Kategoria efektów	Lp.	Efekty kształcenia dla modułu (przedmiotu)		Sposoby weryfikacji efektu kształcenia	Efekty kierunkowe	Efekty obszarowe	Uwagi
Wiedza	1.	Rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W4.		
	2.	Rozumie psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W5.		
	3.	Zna podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i w chorobie.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W7.		
	4.	Rozumie rolę rodziny w procesie leczenia.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W8.		
	5.	Zna problematykę adaptacji do choroby jako sytuacji trudnej, etapów przystosowania do zagrażających wydarzeń i potrzeb pacjentów, umierania i procesu żałoby rodziny.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W9		
	6.	Zna rolę stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz rozpoznaje mechanizmy radzenia sobie ze stresem.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W10.		
	7.	Zna mechanizmy oraz cele i sposoby leczenia uzależnień od substancji psychoaktywnych.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W11.		
	8.	Zna zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu.		Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W12.		

	9.	Zna i rozumie główne pojęcia, teorie, zasady i reguły etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych.	Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W13.		
	11.	Zna zasady pracy w grupie (zespole terapeutycznym).	Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	D.W15.		
	12.	Zna objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia.	Kolokwium (ustrukturyzowane pytania)	E.W20.		
Umiejętności	1.	Uwzględnia w procesie postępowania terapeutycznego subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno-kulturowych.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U1.		
	2.	Dostrzega oznaki zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych i właściwie na nie reaguje	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U2.		
	3.	Buduje atmosferę zaufania podczas całego procesu leczenia.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U4.		
	4.	Przeprowadza rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawia z pacjentem o jego sytuacji życiowej.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U5.		
	5.	Informuje pacjenta o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub terapeutycznych i uzyskuje jego świadomą zgodę.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U6.		
	6.	Przekazuje pacjentowi i jego rodzinie informacje o niekorzystnym rokowaniu.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U7.		
	7.	Udziela porady w kwestii przestrzegania zaleceń terapeutycznych i prozdrowotnego trybu życia.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U8.		
	8.	Identyfikuje czynniki ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznaje przemoc i odpowiednio reaguje.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U9.		
	9.	Stosuje w podstawowym stopniu psychologiczne interwencje motywujące i wspierające.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U10.		
	10.	Komunikuje się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U11.		
	11.	Przestrzega wzorców etycznych w działaniach zawodowych.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U12.		
	12.	Przestrzega praw pacjenta, w tym: prawa do ochrony danych osobowych, prawa do intymności, prawa do informacji o stanie zdrowia, prawa do wyrażenia świadomej zgody na leczenie lub odstąpienie od niego oraz prawa do godnej śmierci.	bezpośrednia obserwacja studenta	D.U14.		
	13.	Ocenia i opisuje stan psychiczny pacjenta.	bezpośrednia obserwacja studenta	E.U13.		

Prowadzący

Forma zajęć	Prowadzący zajęcia (tytuł/stopień naukowy, imię i nazwisko)
Wykłady	mgr Alicja Michalak, psycholog
Seminaria	mgr Alicja Michalak, psycholog

Treści kształcenia

Wykłady	Semestr I	Metody dydaktyczne	wykład konwersatoryjny, wykład informacyjny, dyskusja, praca z podręcznikiem, film edukacyjny
L.p.	Tematyka zajęć		Liczba godzin
1.	Rola stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób.		2
2.	Mechanizmy radzenia sobie ze stresem. Profilaktyka i przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu w aktywności lekarza.		2
3.	Psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i w chorobie. Rola psychicznych mechanizmów obronnych. Psychiczne reakcje w stanach nagłego stanu zagrożenia życia. Proces adaptacji do hospitalizacji i choroby przewlekłej. Reakcje rodziny w przebiegu leczenia chorego, opieki terminalnej, umierania i żałoby.		2
4.	Objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia. Mechanizmy uzależnienia od zachowań i środków psychoaktywnych - rozpoznanie i terapia.		6
5.	Zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej w budowaniu zaufania w relacji między lekarzem a pacjentem z uwzględnieniem zasad etyki zawodowej. Motywowanie do podejmowania działań prozdrowotnych.		2
6.	Zasady pracy w zespole terapeutycznym. Cechy skutecznego lidera.		2
Razem liczba godzin:			16

Seminarium	Semestr I	Metody dydaktyczne	krytyczna analiza, krótkie przypadki, studium przypadku, dyskusja, odgrywanie ról, pacjent symulowany, praca zbiorowa, samoocena	
L.p.	Tematyka zajęć			Liczba godzin
1.	Profesjonalny kontakt lekarza z pacjentem – cele, zasady, wyznaczniki. Wpływ lekarza na stan psychiczny pacjentów i ich motywację do leczenia.			2
2.	Psychiczne potrzeby pacjentów w opiece ambulatoryjnej i w trakcie hospitalizacji. Opis stanu psychicznego i zachowania pacjenta.			2
3.	Zasady budowania zaufania i współpracy z pacjentem i jego rodziną w trakcie diagnozy i przebiegu leczenia. Prawa pacjenta.			2
4.	Zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej, budowania zaufania i współpracy w trakcie wywiadu lekarskiego, przekazywania informacji o rokowaniu i przebiegu leczenia.			2
5.	Rozpoznanie i właściwe postępowanie wobec objawów psychopatologicznych, zachowań autodestrukcyjnych, oznak przemocy u pacjentów. Interwencje terapeutyczne.			2
6.	Profesjonalny kontakt lekarza z pacjentem umierającym i jego rodziną.			2
7.	Zasady relacji z dzieckiem w opiece ambulatoryjnej i w trakcie hospitalizacji. Współpraca z zespołem terapeutycznym w opiece nad pacjentem.			2
Razem liczba godzin:				14

Samokształcenie	Metody dydaktyczne	korzystanie ze źródeł literaturowych w tym z zasobów biblioteki, korzystanie z internetowych baz danych
-----------------	--------------------	---

Literatura podstawowa:

1	Mayerscough P.R., Ford M. JAK ROZMAWIAĆ Z PACJENTEM. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2001
2	MIĘDZYNARODOWA STATYSTYCZNA KLASYFIKACJA CHOROÓB I ZABURZEŃ PSYCHICZNYCH – ICD 10, rozdz. V
3	M. Hebanowski, J.Kliszcz, B.Trzeciak. PORADNIK KOMUNIKOWANIA SIĘ LEKARZA Z PACJENTEM. PZWL, Warszawa 1999
4	Terelak J.F. PSYCHOLOGIA STRESU. Oficyna Wyd. Branta, Bydgoszcz 2001
5	Trzcieniecka-Green (red) PSYCHOLOGIA – PODRĘCZNIK DLA STUDENTÓW KIERUNKÓW MEDYCZNYCH. Universitas, Kraków 2006

Literatura uzupełniająca:

1	Dolińska-Zygmunt G. (red) PODSTAWY PSYCHOLOGII ZDROWIA. Wyd.UW. 2001
2	Salmon P. PSYCHOLOGIA W MEDYCYNIE. GWP, Gdańsk 2002
3	Thomson P. SPOSOBY KOMUNIKACJI INTERPERSONALNEJ. Zysk i S-ka, Poznań, 1996.